

Cũng về Chuyện Ngủ Gật

- Việc các tờ báo của Pháp, Đức đăng tin và hình ảnh một đại biểu Việt Nam ngủ trong một tư thế phản cảm giữa hội trường Liên hợp quốc ở New York là **một sỉ nhục lớn đối với đất nước**;
- Việc báo Tuổi Trẻ ở Việt Nam đăng bài và hình nhạo báng ông TT Mỹ là “đơn độc” và “ngồi chờ để được phát biểu” là **nổi nhục thứ hai**;
- Việc mạng xã hội đưa hình ảnh cảnh TT Nguyễn Xuân Phúc phát biểu tại đại hội đồng LHQ mà phía dưới cử tọa bỏ đi hết là **nổi nhục thứ ba**.

Nhân đây tôi xin kể ra một câu chuyện mà tôi chứng kiến từ đầu đến cuối. Cũng về chuyện ngủ gật:

Khoảng năm 2009 tôi nhận được lời mời của bệnh viện Pacific ở Singapore qua làm phim phóng sự. Họ trả cho tôi 6.000 usd để làm phim trong 2 ngày. Chuyên đi đó tôi trực tiếp quay phim, làm đạo diễn và có nhà báo Nguyễn Bá Ngọc sếp tờ Sức khỏe và đời sống ở cùng phòng. Buổi khai trương bệnh viện Pacific nằm trên đại lộ danh vọng nhất của Singapore là Orchard road có cả bộ trưởng y tế Singapore và bộ trưởng bộ y tế Việt Nam, lúc đó là Ông **Nguyễn Quốc Triệu**. Thời đó, bệnh viện mới là Pacific muốn cạnh tranh với đối thủ Parkway để dành bệnh nhân ở Việt Nam đưa sang chữa bệnh nên họ sẵn sàng chi đẹp.

Đến giờ khai trương bệnh viện vẫn không thấy ông bộ trưởng Quốc Triệu ở đâu, cô bạn Hạnh Phước lúc đó là giám đốc truyền thông nháo nhào lên lo lắng. Mãi về sau mới thấy ông Triệu và đoàn tùy tùng đi tới Tôi nhớ họ đi đông lắm. Ông Triệu mặc áo màu vàng nhạt bỏ ngoài, vạt ngang như kiểu Mao Trạch Đông, ngồi ngay hàng ghế đầu và **vừa ngồi xuống ghế là... ngủ ngay lập tức**. Tôi quay được những cảnh ông ta ngủ gà gật say sưa mặc dù cảm thấy **rất nhục** với bạn bè nước ngoài. Họ đứng phát biểu chỉ cách ông vài mét. Lúc đó Hạnh Phước bối rối, tôi thì vẫn bất buộc phải quay.

Đến đoạn dắt đoàn đi tham quan các cơ sở do bệnh viện đầu tư, tôi ôm máy chạy trước để đón đầu; đám tùy tùng bộ y tế Việt Nam đi đứng nói cười ha hả như nhà không chủ; tôi phải làm việc và im lặng trong sự tức giận vô cùng.

Có thêm chuyện này đáng nói: Khi bước vào một phòng bệnh, chủ nhà Singapore giới thiệu một giường nằm loại mới nhất với nhiều tiện ích, **họ mời ông bộ trưởng y tế Việt Nam leo lên nằm thử**. Thật không tưởng tượng nổi, **ông ta đã nhảy lên một cái phồng, nằm nhún nhún và nói “Cái giường này êm thật, phải chi có một em như ở Gaylang đêm qua thì quá sướng!”**.

Trời đất ơi, tôi, Hạnh Phước và một số cộng sự hầu như không tin nổi điều ông ta vừa nói. Bọn tùy tùng cười hô hố, sếp nói đúng rồi, có một em nằm cùng với sếp lúc này là tuyệt nhất! **Ho không hề giữ một chút thể diện quốc gia. Ho là những con vật chứ không phải con người.**

Họ đâu biết là các nguyên thủ và chuyên gia Singapore lúc đó **cũng có nhiều người biết tiếng Việt.**

Gaylang là khu phố đèn đỏ nổi tiếng, là “xóm đĩ” ở Singapore. Tối đêm trước đoàn tùy tùng đã đi chơi gái ở đó, và đó cũng là lý do sáng hôm sau ông bộ trưởng vô bệnh viện ngủ gà ngủ gật.

Đoạn băng đó đến nay tôi còn giữ dù đã gần 10 năm qua rồi. Nghe đâu sau khi bà Kim Tiến lên thay, ông bộ trưởng Triệu chuyển qua làm trưởng ban bảo vệ sức khỏe cho các lãnh đạo, trong đó có các “tử sĩ” Nguyễn Bá Thanh, Trần Đại Quang vừa lên đường.

Calif. 9/28/2018

LB. Bùi Thanh Tuấn